

23. U t k a s t t i l k o n v e n s j o n o m
h j e m s e n d e l s e a v s j ø m e n n

"Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon under Folkenes Forbund, som har vært sammenkalt i Geneve av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå og møtt i sitt 9de sammentrede den 7de juni 1926, og som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til hjemsendelse av sjømenn, hvilket spørsmål går inn under første sak på konferansens dagsorden, og som har besluttet at disse forslag skal ta formen av et utkast til en internasjonal konvensjon, Vedtar den 23de juni 1926 følgende utkast til konvensjon til å bli ratifisert av Medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon overensstemmende med de forskrifter som er fastsatt i avsnitt XIII i Versailles-traktaten og i de tilsvarende avsnitt av de andre Fredstraktater:

Art. 1 - 2

er enslydende med de tilsvarende artikler i utkastet til konvensjonen om sjømenns hyreavtale

Art. 3

Enhver sjømann som blir satt i land under tjenestetiden eller ved dens utløp, skal ha rett til å bli ført tilbake til sitt eget land eller til den havn som han blev forhyrt i, eller til den havn hvor reisen begynte, overensstemmende med hvad der blir fastsatt i den nasjonale lov, og denne skal inneholde de nødvendige forskrifter om saken, herunder bestemmelser om hvem som skal bære utgiftene ved hjemsendelsen.

En sjømann regnes for å være behørig hjemsendt, når der blir skaffet ham passende arbeide ombord på et skib som går til et av de bestemmelssteder, som er fastsatt overens-

stemmende med foregående ledd.

En sjømann regnes for å være hjemsendt, når han blir satt i land i det land han hører til, eller i den havn han ble forhyrt i, eller i en nabohavn, eller i den havn hvor reisen begynte.

De betingelser, under hvilke en utenlandsk sjømann, forhyrt i et annet land enn hans eget, har rett til å bli hjemsendt, skal fastsettes i den nasjonale lov, eller, i mangel av slike lovbestemmelser, i hyreavtalen.

Bestemmelsene i de foregående ledd skal dog gjelde en sjømann, forhyrt i en havn i hans eget hjemland.

Art. 4

Utgiftene ved hjemsendelsen skal ikke pålegges sjømannen når han blir latt etter på grunn av:

- a) skade, pådradd i skibets tjeneste, eller
- b) skibbrudd, eller
- c) sykdom som ikke skyldes hans egen frivillige handling eller feil, eller
- d) avskjedigelse av årsak som han ikke kan holdes ansvarlig for.

Art. 5

Utgiftene ved hjemsendelsen skal omfatte sjømannens befordring, losji og ernæring under reisen. De skal også dekke sjømannens underhold til det tidspunkt som er satt for hans avreise.

Når en sjømann blir sendt hjem som medlem av en skips-besetning, skal han ha rett til betaling for det arbeide han utfører under reisen.

Art. 6

Den offentlige myndighet i det land hvor skibet er registrert, skal være ansvarlig for å påse hjemsendelsen av

ethvert medlem av besetningen i tilfelle denne konvensjon gjelder, uansett hans nasjonalitet, og skal om, nødvendig, forskyte hans utgifter.

Art. 7 - 14

om konvensjonens ratifikasjon, ikrafttreden, anvendelse i kolonier m.v., opsigelse, revisjon hvert 10de år og om sprogteksten er enslydende med de tilsvarende artikler i utkastet til konvensjonen om sjømenns hyreavtale".